

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Megkezdődött Budapesten is a szüret*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp
(Hely)

1927. 10. 14.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

398.332.3

Hely

Idő

"1927"

Személy

Megkezdődött Budapesten is a szüret

Tapossák a szőlőt — a stráf kocsikon — Borjuszáju ing és charleston

Budapesten megkezdődött a szüret.

Nem a hegyaljai, a gyöngyösi vagy a tokaji, hanem a pesti szüret. Nehogy azt higgye valaki, hogy tréfálunk. Budapesten minden év októberében pontosan olyan vidám a szüret, mint a vidéken és minden ősszel olyan szüreti mulatságokat rendeznek, aminek nem egy-könnyen lehet párját hasítani. A különbség a vidéki és a pesti szüret között mindössze annyi, hogy itt nincs domboldal, nincsenek szőlőhegyek, nem ég a tűz és a bográcsban nem fő a borjupaprikás. Szóval a pesti fiatal-ság szőlő nélkül szüretel, ami bizony nem olyan kiadós dolog, mint a rendes szüret, de hát mulatozásnak a múlt évek tapasztalatai szerint mégis csak beválik.

Rendesen valamilyen szűkebbkörű társaság vagy kisebb egylet az, amelyik évi programjába be szokta illeszteni a szüretet. Néhány vállalkozó szellemű fiatalember felcsap szőlősgazdának, kinevezik a vincelléreket, a puttynyos lányokat, alkuba bocsátkoznak valamelyik ruhakölcsönzővel és ezzel meg is tették a nagy szüret előkészületeit. Még csak valamelyik kül-telki kocsmában a cigányokkal kell meg-

egyezni, aztán másem áll utjában annak, hogy dobogjon a föld, rengjen a hegyoldal, meg-induljon a mókázás és vidám szüreti ének verje fel valamelyik városszéli kiskocsmá csöndjét.

A pesti szüret rendszeren a hajnali órákban kezdődik. Néhány borjuszáju ingbe és lobogós gatyába öltözött fickó teherkocsit bérel, amelyre felgurítanak két-három üres hordót, esetleg néhány liter mustot, a hordókra fel-ültetik a bandát és elindulnak, hogy felzörges-sék a lányokat. A puttynyos hajadonok már türelmetlenül várják az ifjakat, fel a ruhá-jukat már korbá szedték, a bubifrizurára pántlikával végződő hosszú, kétágu tincset fontak s amikor a legények bezörgetnek hozzá-juk, jókedvvel perdülnek fel a kocsira, amely körutra indul velük a városban. A vidám menet végigvonul az utcákon, a banda úgy recesg a hordókon, hogy majd szétreped a trombita és majd elszakad a bőgőhur, a legé-nyek árvalányhajás betyáros kalapjukat len-getve duhajkodnak a stráf kocsin és röpcédn-lákat szórnak szét, hogy meghívják a közönsé-get az itt meg ott tartandó esti szüreti tánc-

mulatságra. A jókedvű fiataloknak sok bámu-lójuk akad, aki látja őket, önkénytelenül is a portermő vidékek hagyományos jó szüreti szokásaira gondol, azokra a néha három-négy napig tartó hatalmas mulatságokra, amelyek-ből egyszer-kétszer mindenki kivette valamikor a részét és amelyeknek az emlékei édesbús fájással elevenednek meg az ember szívében, amikor egyik vagy másik régmúlt október-előre gondol.

A szüreti mulatság Budapesten régi nép-

szokás s a fiatal-ság, amely gyermekkorától kezdve itt nő fel a bérházak között az aszfal-ton, műhelyekben, irodákban vagy a nagyvá-ros egyéb munkahelyén, valami különös, du-hajság felé hajló szomorúsággal tombolja ki magát ezen a szüreten, amelyen egy rozoga teherkocsi jelenti számukra a szelidhajlásu hegyháta, néhány üres söröshordó a taposó-kádadak és pár liter felhígított, vizes must a szőlő édes és zamatos levét. Néha harminc-an, negyvenen, sőt százan is összeverődnek és mintha csak komoly ünnepséget ülnék a szü-retnek, mintha csak éreznék, hogy az ember bárhol van, mindig egyformán közel esik az anyaföld öleléséhez, felkoszorúzva, felszalla-gozva, felcicomázva, páros menetben énekelve, kulacsot forgatva és fokosokkal hadonászva vonulnak végig az utcákon, hogy belerikkant-sák a nagyváros fanyar őszének elfelejtett és elfennetett derűjét és örömet az alkonyodó ut-cák csöndjébe.

Szokás az is, hogy egyik-másik kocsmá előtt megállanak, megbuggyantatják az üres üvegeket s mire az este elkövetkezik, olyan igazi a jókedvük, mintha homok vagy barna televény dobogna a csizmájuk talpa alatt. A banda éli magát bele természetesen legjobban a hangulatba, kipirulnak a rezes arcok és orrok és a dadék nagy buzgalommal locsol-gatják szomjas gégejüket. Szüret a szüret és mulatság a mulatság egészen estig, a tánc-helyen azután lefoszlik a legényekről és a lányokról minden hajdanyolt édesbús roman-tika. A jókedv, a duhajság átvedlik pesti örömmé, a kulacsok lekerülnek a vállakról, a fokosok lefekszenek az asztal alá, — megke-zdődik a charleston. Most már csakugyan vil-log a gatyá és csikóskodik a patyolatáng, sziv-facsaró látvány, ahogy a magyarruhás párok

mind vadabban ropják a különböző pápus, szenege és néger nemzeti táncokat.

Azt mondják, hogy megváltozott a világ a vidéken is. A banda hiába járja a régi pincé-ket, ahol valamikor hősi ivások zajlottak le, a rosszkedvű gazda mindenütt tovább küldi őket egy házzal. A préház előtt áll ugyan a szolgálta és ráakasztva ott rotyog a birka-

paprikás, a talpalá valót azonban a cigánynál olcsóbb fonográf szolgáltatja.

Itt-ott dalolnak, a fonográf azonban tul-recesgi a mindjobban halkuló éneket. Trianon óta szomorú a szüret Magyarországon...